

Josef Jungmann

Období českého národního obrození patří mezi nejdůležitější i nejdiskutovanější etapy naší minulosti. Kritice bývá podrobováno právě za to, co je jindy oceňováno jako jeho největší přínos – zrod a upevnění moderní české, na jazyce založené národní identity. Kritickým názorům se nevyhnul ani zřejmě nejvýznamnější (spolu s Františkem Palackým) představitel druhé, tzv. preromantické fáze obrození Josef Jungmann. Autor přelomového pětidílného česko-německého slovníku, v němž položil základy dnešní české slovní zásoby, stejně jako základních dějin české literatury, překladatel řady klíčových textů literatury evropské, byl ve své době téměř nezpochybnitelnou autoritou. Doc. Robert Sak, autor několika monografií (mimo jiné životopisu F. L. Riegra) přibližuje titulní postavu především jako příběh života naplněného neúnavnou prací, odehrávajícího se v souřadnicích kulturního a společenského života jeho doby a ve stálé spolupráci s dalšími významnými postavami českého národního života – J. Dobrovským, F. Palackým, P. J. Šafaříkem a dalšími. Vykresluje však také „druhý život“ Jungmannův, hodnocení (mnohdy rozporná), jimž se dostávalo a dostává této významné osobnosti našich dějin.